

Sygn. akt II K 378/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gąsior – Majchrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Rytych

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim A. K.

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2018 roku

sprawy:

W. P.

syna S. i D. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w O.

oskarżonego o to, że:

o to, że w dniu 11 kwietnia 2018 r. ok. godz. 11:40 w miejscowości T. M., ul. (...) II, pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód ciężarowy m-ki T. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości 0,49 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

to jest o czyn z art. 178a § 1 KK

- oskarżonego **W. P.** w miejsce zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 11 kwietnia 2018 roku około godz. 11:40 w T. na ul. (...) II, pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód ciężarowy m-ki T. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 11:43 do stężenia na poziomie 0,49 mg/l, o godz. 12:01 do stężenia na poziomie 0,47 mg/l, o godz. 12:31 do stężenia na poziomie 0,44 mg/l, zaś o godz. 12:35 do stężenia na poziomie 0,41 mg/l, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 69 § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona oskarżonemu **W. P.** na okres próby 2 (dwóch) lat i oddaje oskarżonego we wskazanym okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **W. P.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii (...);
- na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii (...), zalicza oskarżonemu **W. P.** okres rzeczywistego zatrzymania od dnia 11 kwietnia 2018 roku prawa jazdy nr (...) wydanego w dniu 24 kwietnia 2006 roku przez Starostę (...);

5. na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego **W. P.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

6. zasądza od oskarżonego **W. P.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn. akt II K 378/18

UZASADNIENIE

Oskarżyciel publiczny – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim postawił oskarżonemu W. P. zarzut popełnienia czynu polegającego na tym, że :

– w dniu 11 kwietnia 2018 r. ok. godz. 11:40 w miejscowości T. M., ul. (...) II, pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód ciężarowy m-ki T. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości 0,49 mg./l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, **to jest czynu z art. 178a§1 k.k.**

* * *

W dniu 21 grudnia 2018 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim wystąpił z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia **w zakresie kary i środków karnych** orzeczonych wobec oskarżonego W. P..

Natomiast w dniu 2 stycznia 2019 roku z wnioskiem o sporządzenie **uzasadnienia w zakresie kary i konsekwencji prawnych czynu** wystąpił obrońca oskarżonego W. P..

* * *

Zważywszy na powyższe, ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu (art. 424 § 3 k.p.k.).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu oskarżony **W. P.** swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 11 kwietnia 2018 roku około godz. 11:40 w T. na ul. (...) II, pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód ciężarowy m-ki T. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 11:43 do stężenia na poziomie 0,49 mg/l, o godz. 12:01 do stężenia na poziomie 0,47 mg/l, o godz. 12:31 do stężenia na poziomie 0,44 mg/l, zaś o godz. 12:35 do stężenia na poziomie 0,41 mg/l, wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 k.k.

Powyższe oznacza, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona występkę określonego w art. 178a § 1 k.k., gdyż jechał na drodze publicznej pojazdem mechanicznym znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdyż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 k.k., który zawiera definicję stanu nietrzeźwości. Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 k.k. zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony niewątpliwie spożywał przed rozpoczęciem jazdy alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Swoim zachowaniem zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu przestępstwo jakiego dopuścił się oskarżony **W. P.** cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony powinien mieć świadomość zagrożenia jakie stwarza dla innych uczestników ruchu nietrzeźwy kierowca. Oskarżony kierując samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości naruszył jedną z podstawowych

zasad obowiązujących w ruchu lądowym, a mianowicie wymóg trzeźwości. Postawa oskarżonego świadczy o braku poszanowania nie tylko dla powyższej zasady, ale też lekceważącym stosunku do przepisów prawa karnego penalizujących takie zachowanie oraz braku poczucia odpowiedzialności za zdrowie i życie innych uczestników ruchu drogowego.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet stwierdzić należy, iż udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło, jest bezskuteczne i nie zwalnia z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie i z zamiarem bezpośrednim. Przypisany zaś oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżony mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które z uwagi na osobowość oskarżonego mogłyby wpływać ograniczająco na możliwość jego zachowania się w sposób zgodny z prawem, czy też okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, w ocenie Sądu, przypisany oskarżonemu czyn był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy. Czyn zaś oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rodzaju i rozmiarze środków karnych Sąd baczyl, aby były one współmierne do wagi i okoliczności popełnionego czynu oraz do stopnia naruszonych przez oskarżonego dóbr prawnie chronionych. W związku z tym, przy wymiarze oskarżonemu kary zasadniczej, Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego **W. P.**, a także uwzględnił stopień intoksykacji alkoholowej jego organizmu (0,49 mg/l, 0,47 mg/l, 0,44 mg/l, 0,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc wartość malejącą), poruszanie się w godzinach przedpołudniowych na drodze publicznej oraz przyznanie się do winy, a także wyrażenie przy tym skruchy i żalu.

W aspekcie powyższego, Sąd wymierzył oskarżonemu **W. P.** karę 6 miesięcy pozbawienia wolności o charakterze nieizolacyjnym. Bowiem Sąd stwierdził, iż w przypadku oskarżonego zasługuje on na dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdyż postawiono wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną. W ocenie Sądu kara zasadnicza, w postaci kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, jest karą adekwatną do stopnia zawinienia i znacznej społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, przede wszystkim zaś umożliwi wdrożenie wobec oskarżonego poczucia obowiązku przestrzegania w przyszłości norm prawnych. Zdaniem Sądu, kara zasadnicza w postaci kary pozbawienia wolności o charakterze wolnościowym na poziomie 6 miesięcy uwzględnia w sposób prawidłowy okoliczności popełnionego czynu, rangę naruszonych dóbr prawnie chronionych, motywację i osobowość sprawcy, oraz jest współmierna zarówno do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu nie ma żadnych argumentów przemawiających za orzeczeniem wobec oskarżonego kary o charakterze bezwzględnym, jak również do orzekania kary grzywny, jak tego oczekiwał oskarżyciel publiczny. Bowiem jest to pierwszy konflikt z prawem oskarżonego, który posiada na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci w stosunku do których jest zobowiązany alimentacyjnie (płaci 600 złotych miesięcznie alimentów na dwie córki). Podkreślić należy, iż zupełnie nieuzasadnione w tym przypadku nakładanie na niego dodatkowych zobowiązań finansowych. Tym bardziej, że w przedmiotowej sprawie oskarżony ma łącznie do zapłaty 5190 złotych, a jego dochody miesięczne wynoszą jedynie około 1000 złotych. A zatem, uiszczenie dodatkowo kary grzywny przez oskarżonego byłoby z ewidentną szkodą dla dzieci wobec których realizowany jest obowiązek alimentacyjny, z którego jak wynika z oświadczenia **W. P.** systematycznie się wywiązuje.

Przy czym, na podstawie art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora uznając, iż instytucja ta będzie skutecznym narzędziem nadzoru nad oskarżonym, gdyż istnieje potrzeba stałej kontroli umożliwiającej Sądowi wgląd w przebieg okresu próby, zdyscyplinuje oskarżonego i zachęci go do przestrzegania

porządku prawnego, a ponadto kontakt z kuratorem na celu ułatwienie oskarżonemu przestrzeganie porządku prawnego.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. sąd obowiązany jest w oparciu o treść art. 42 § 2 k.k. orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata. Mając na uwadze poziom alkoholu w organizmie oskarżonego, przekraczający próg trzeźwości opisany w art. 115 § 16 k.k., jak również czas i miejsce popełnienia zarzucanego mu czynu, uzasadnione jest twierdzenie, iż oskarżony stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego i przemawia to za czasowym pozbawieniem go uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Podkreślić w tym miejscu należy, iż Sąd miał na uwadze, że poruszanie się pojazdami mechanicznymi, ale też innymi pojazdami pod wpływem alkoholu stwarza realne niebezpieczeństwo dla innych użytkowników dróg, albowiem osoba jadąca pojazdem w stanie nietrzeźwości ma ograniczoną możliwość postrzegania oraz ograniczoną zdolność reagowania na zmieniającą się w sposób dynamiczny sytuację na drodze, wzrasta zatem ryzyko nieprzewidywanych zachowań kierującego.

Zważywszy na okoliczności popełnionego czynu, osobowość oskarżonego **W. P.**, a także jego dotychczasową niekaralność, a nade wszystko fakt, iż pracuje jako rolnik we własnym gospodarstwie rolnym, co stanowi jego źródło dochodów, a nadto, z uwagi na to, że spotyka się z dziećmi, z którymi ma ustalone kontakty w związku z rozwodem oraz opiekuje się rodzicami będącymi osobami starszymi i schorowanymi, którym pomaga w zakupach, zawozi na wizyty lekarskie, rehabilitację, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, byłby nadmiernie surowy w sensie dolegliwości. Pozbawienie oskarżonego prawa jazdy kategorii (...) na dłuższy okres stanowiłoby, w istocie rzeczy, nadmierną represję karną i miało niezwykle negatywne skutki, pozbawiając go możliwości utrzymywania stałych i niezakłóconych relacji z małoletnimi córkami w wieku 9 lat i 4 lat. Zakaz bowiem poruszania się pojazdem osobowym spowodowałby faktycznie nie tylko niemożność regularnych kontaktów z dziećmi (bo przecież nie można oczekiwać, aby za każdym razem znajomi pomagali mu w przywożeniu dzieci do jego miejsca zamieszkania), ale także niemożność zapewnienia rodzicom prawidłowej opieki medycznej związanej z częstymi wizytami do lekarza. Tym bardziej, że matka oskarżonego jest po operacji kolana i w dalszym ciągu jest rehabilitowana. W tym miejscu, wskazać należy, iż Sąd miał w polu widzenia, że oskarżony ma brata, który jednak zamieszkuje w innej miejscowości niż oskarżony i jego rodzice, prowadzi własną działalność gospodarczą, a więc nie jest w stanie systematycznie i w sposób niezakłócony pomagać bratu w opiece nad rodzicami. Jednocześnie ojciec oskarżonego nie posiada prawa jazdy kategorii (...), więc także nie byłby w stanie pomóc synowi w dowożeniu dzieci celem umożliwienia mu stałych kontaktów z nimi. W tym stanie rzeczy, pozbawienie oskarżonego prawa jazdy kategorii zarówno (...) stanowiłoby wobec niego niewspółmierną reakcją karną i byłoby zupełnie nieuzasadnione. Powyższe okoliczności stanowią decydujący czynnik przemawiający za pozostawieniem mu prawa jazdy kat. (...). Zauważyć też należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa stypizowanego w art. 178a § 1 k.k. prowadząc w stanie nietrzeźwości samochód ciężarowy, do którego prowadzenia wymagana jest kategoria C. Zważywszy na powyższe zasadnym jest pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi za czyn stypizowany w art. 178a § 1 k.k. na okres 3 lat, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii (...).

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których wymagane jest prawo jazdy kategorii (...), Sąd zaliczył oskarżonemu **W. P.** okres rzeczywistego zatrzymania od dnia 11 kwietnia 2018 roku prawa jazdy nr (...) wydanego w dniu 24 kwietnia 2006 roku przez Starostę (...). W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd oczywiście ma w polu widzenia, że oskarżony rzeczywiście już przez prawie dziewięć miesięcy nie miał możliwości poruszania się pojazdami i była to niewątpliwie dla niego istotna dolegliwość z racji wykonywanych obowiązków związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego oraz utrzymywaniem kontaktów z dwojgiem małoletnich dzieci.

Ponadto, ze względów wychowawczych, Sąd orzekł również na podstawie art. 43a § 2 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych, które zasądził od oskarżonego **W. P.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

W oparciu o art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego **W. P.** na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków kwotę 70 złotych uznając, że oskarżony jest w stanie ponieść je bez uszczerbku dla utrzymania swojego i swojej rodziny.

Na wydatki te złożyły się:

opłaty przewidziane za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k., a także §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 roku, poz. 861),

ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 złotych i w postępowaniu sądowym w wysokości 20 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. i §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (j. t. Dz. U. 2013, Nr 663).

Opłatę w wysokości 120 złotych wymierzono na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (j. t. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.). Sąd obciążając oskarżonego w całości opłatami i obowiązkiem zwrotu wydatków miał na względzie jego sytuację rodzinną, osobistą i wysokość osiągniętych dochodów.

.